

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. juli 2011
Kontor: Civil- og Politiafdelingen
Sagsnr.: 2011-150-2306
Dok.: JEE44310

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 920 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. maj 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørsmål nr. 920 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren indhente de norske erfaringer med tjenestenummer, jf. svar på REU alm. del - spørsmål nr. 714. Der ønskes en redegørelse for fordele og ulemper med ordningen.”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Justis- og politidepartementet i Norge, der har oplyst følgende:

”Bakgrunnen for ordningen med tjenestenummer på politiuniformen er blant annet et initiativ fra Organisasjon Mot Offentlig Diskriminering (OMOD), som foreslo en kvitteringsordning for politiet og tollvesenet i forbindelse med kontroll av personer og for å motvirke diskriminering ved gjentatte kontroller.

Opprinnelig var forslaget at politiet skulle utstede kvitteringer til de som ble kontrollert, hvor det fremgikk tid og sted, formål med kontrollen og navn på tjenestemann/-kvinne. Dette ble vurdert til å være et svært ressurskrevende tiltak som desuten kunne bidra til økt polarisering mellom politi og publikum.

I stedet for en slik kvitteringsordning ble det besluttet å innføre en ordning med synlig tjenestenummer på uniformen og på tjenestebeviset for å identifisere den enkelte tjenestemann. Formålet er å skape en god dialog og tillit til politiet, hvor synlig tjenestenummer bare er ett av flere tiltak. Dette følges opp på flere måter, både i et sentralt dialogforum mellom Politidirektoratet og innvandrersorganisasjonene og gjennom opplæring i politietaten. “Trygghet og tillit – politiets arbeid i et multikulturelt samfunn” er et tilknyttet kompetanseutviklingsprosjekt som gjennomføres i politi- og lensmannsetaten.

Ordnings med tjenestenummer fungerer etter hensikten, nemlig å identifisere vedkommende myndighetsperson på en sikker måte. Det er en enklere og mindre konfliktskapende ordning enn den opprinnelig foreslåtte kvitteringsordningen. Selv om ordningen ikke ivaretar ønsket om å registrere sted, tid og formål med kontrollen, har det etter at ordningen med synlig tjenestenummer ble innført ikke vært krav om å innføre en egen kvitteringsordning. For polititjenestemennenes vedkommende betyr ikke ordningen vesentlige endringer. Også før ordningen med synlig tjenestenummer var det van-

lig å oppgi tjenestenummer, eventuelt navn. En kan ikke se at ordningen har noen ulemper, bortsett fra kostnadene ved å produsere uniformsmerkene.”

2. Det fremgår af Rigspolitiets Kundgørelse II nr. 32, at en polititjenestemand altid på opfordring skal oplyse charge (rang), navn og tjenestested til den borger, som han eller hun kommer i forbindelse med i tjenstlig anledning. Dette kan kun fraviges, hvis opfordringen sker under anholdelse eller uroligheder eller fremsættes af en person, der er spirituspåvirket, provokerende eller stærkt uligevægtig. I sådanne situationer skal den pågældende person i stedet henvises til polititjenestemandens tjenestested, som polititjenestemanden derfor snarest skal underrette om forholdet.

En polititjenestemand har i øvrigt efter tilsvarende retningslinjer pligt til på opfordring at fremvise sit legitimationskort.

En polititjenestemand i civil beklædning, der i tjenstlig anledning retter henvendelse til en person, bør – inden ærindet fremføres – som hovedregel sikre sig, at den pågældende person er klar over, at vedkommende står over for en polititjenestemand, f.eks. ved forevisning af legitimationskort.

3. Rigspolitiet har oplyst, at situationer, hvor det efterfølgende kan vise sig vanskeligt at identificere involverede polititjenestemænd i forbindelse med klagesager mv., erfaringsmæssigt har vist sig særligt at kunne opstå i de tilfælde, hvor politiet bliver indsat til løsning af opgaver i forbindelse med større uroligheder.

Rigspolitiet overvejer for tiden i samarbejde med Københavns Politis mulighederne for at indføre en identifikationsordning til at sikre, at konkrete polititjenestemænd i sådanne situationer kan identificeres.